

GALLIA.

216

*E*sūm sive Hesum, Tēutatē & Tēranem Deos habuisse Gallos, Lactantius, Lucanus & Minutius Felix referunt: sed Martem, Mercurium, Jovem, hos plerique docti interpretantur. Belenus Gallorum Deus est apud Ausonium, qui Belis apud Herodianum in Maximinis; idem forsitan cum Tibilene Tertulliani in Apologetico, qui Gracis aliisq. Apollo, putatur fuisse. Colebatur & apud Gallos Abellio; de quo monumenta extare notat in Convenis Novem populaniæ Vir Nobiliss. Iosephus Scaliger ad Auson. lib. 1 cap. ix. Herculem etiam Ogmii nomino coluisse Gallos, auctor est Lucia. In Hercule Gallico. Galli autem Veteres Deos suos in dextram conversi adorabant, Athenæo scribente. Diis Homicidio aliisque rebus sacrificabant, Marti imprimis, teste Cæsare. Nullum autem Gallis Veteribus Sacrificium erat sine Druidis, inquit Diodorus. Fuerunt hi olim apud Gallos clati sacerdotes sicut & Bardi, de quibus Lucanus.

*V*os quoque qui fortes animas, belloque peremptas
Laudibus in longum vates dimittis eum,
Plurima securi fudisti carmina Bardi.
*E*t vos Barbaricos ritus, moremque sinistrum
Sacrorum Druidæ positis repetitis ob armis.
Solis nosse Deos, & cœli numina vobis
*A*ut solis nescire datum. Nemora alta remotis

*I*ncolis lucis: vobis auctoribus, umbra
Non tacitas Erebifedes, Ditisque profundi
Pallida regna petunt: regit idem spiritus artus
Orbe alio: longæ (canitis si cognita) vita
Mors media est. — Inde ruendi
*I*nferrum mens prona viris, animaque capaces
Mortis & ignavum est reditura parcere vita.

Atque hæc de moribus Gallorum in Sacris: nunc de eorundem ritibus in prophanis pauca subjiciamus, Gallos ad Concilium armatos venire solitos, testatur Livius. Scribit Strabo id in Gallorum Conciliis usitatum fuisse, si quis orantem interpellaret, progrediens Minister publicus dilatio gladio adiectisque minis, silentium imperabat; quod si non adquiesceret, idem iterum tertioque faciebat: denique desago Interpellatoris tantum amputabat, ut reliquum inutile redderetur. *G*allorum subita & repentina Consilia: (inquit Cæsar:) in Consilis capiendis mobiles, & novis plerumque rebus stident. Notat idem Cæsar, Gallos, ubi major atque inlustrior resinceret, eam clamore per Agros Regionesque mira celeritate significare solitos; hinc alias deinde excipere, & proximis tradere. *L*iberos suos, ut idem scribit, nisi quum adoleverint, ut munus Militia sustinere possint, palam ad se redire non patiuntur: Filiumque in puerili etate in publico in conspectu Patris adiustere turpe ducunt. *V*iri quantas pecunias, eodem memorante, ab uxoribus Doris nomine acceperint, tantas ex suis bonis estimatione facta, cum Doribus communicant: hujus omnis pecunia conjunctum ratio habetur, fructusque servantur. Ut eorum vita superarit, ad eum pars urbisque cum fructibus superiorum temporum pervenit. *V*iri in uxores, si uti in Liberos, vita necisque habent potestatem, Gallorum mulieres speciosas, magnitudine & robore Viris similes, facit Diodorus: fecundas & bonas educatrices: pariendo educandoque felices. Fuit & Gallis usitata more reliquarum Gentium Servitus. Plerique, ait Cæs. lib. v 1, quum aut ære alieno, aut magnitudine Tributorum aut iniuria Potentiorum premuntur, se sevitutem dicant Nobilibus, in hos eade vel omnino sunt jura, que Dominis in Servos. Tractabantur tamen humanius liberaliusque, quam apud Romanos. Domini namque Galli suos obsequatos, atque, ut Cæsar voce Gallica